

„Активната солидарност се състои главно въ постоянния фактъ, че всѣка частна дейностъ е обосновена отъ общността на всичкитѣ дейности, индивидуални или колективни, че действието на всѣки се нуждае отъ действието на другитѣ и го използва, освенъ това, използва самото съществуване на общата социална връзка, на каквато степенъ и да се намира тя. Солидарността се състои съществено въ кооперацията, прѣка или косвена, като се абстрахираме отъ нейния характеръ, доброволенъ или неволенъ, съзнателенъ или несъзнателенъ, както и отъ качеството на нейнитѣ резултати“.

Още единъ отъ сжщия: „Пасивна или активна, солидарността, въ единъ много общъ смисълъ и винаги наблюдаванъ, е постоянното подчинение на всѣки индивидуаленъ животъ, не само материялни и економически, но още и интелектуално и морално отъ цѣлостъта на колективния животъ, все по разпространяванъ и усложняванъ. Не само за своята прехрана, своето облекло, жилище, здраве, своята работа, своитѣ други материялни притежания всѣки зависи отъ другитѣ, и отъ колективния организъмъ, отъ който съставлява частъ; а зависи отъ тѣхъ и въ своитѣ емоции, радости, мъки, въ своя езикъ, своитѣ мисли, въ своитѣ нрави, въ развитието на всичкитѣ си енергии. Сжщо така нѣма ни единъ отъ начинитѣ, по които се носимъ, действаме, живѣемъ, който до нѣма своя непрекъснатъ отгласъ въ добра или лоша смисълъ, върху другитѣ и върху социалния организъмъ. Да желаемъ или да не желаемъ, да знаемъ или да не знаемъ, ние все повече, живѣемъ, споредъ формулата на Comte, „чрезъ другитѣ и за другитѣ“.